

Prosila, po dobrém i po zlém to zkoušela, ale kohout ji nepustil. Tak vylomila okénko, popadla milého kohouta a dala se na útěk. Nese ho a kohout naříká na celý les:

*„Hlubokým lesem
liška mě nese,
ach běda, přeběda,
strach mne posedá:
kocourku, bratříčku, pomoz!“*

Marně, kocour ho neslyší. Kohout zazpíval znovu, ale zase nadarmo. Až když zazpíval potřetí, volání se doneslo kocourovi do sousedního lesa. Pustil se za liškou, běžel, sotva dechu popadal, ale nedohnal ji. Přišel domů a nic ho netěšilo, tak mu bylo bez kohouta smutno. Myslel jen na to, jak ho zachránit. Až nakonec přece něco vymyslel...

Udělal si housličky, vzal si na cestu kladívko, malovanou mošnu a šel. Postavil se pod okny liščí chaloupky a spustil:

